

Biblická hodina – 30.09.2021

Suspírium: „Ak si budeš, Hospodin, v pamäti uchovávať neprávosti, Pane, kto obstojí?“ (Ž 130,3) Amen.

Začiatočná pieseň: Žalm č. 74: „Nadlho nás, ó, Bože, opúšťaš...“

Modlitba

Ďakujem Ti Pane môj, že so mnou putuješ cez moje tajuplnú tmú a si rozhodnutý mi zvestovať evanjelium života aj vtedy, keď som smutný / smutná. Drahý Kristus, Ty si ma nielen nazval bratom a sestrou, ale si aj učinil túto pravdu v mojom živote. Ty poznáš moje hodiny a moje dni. Všímaš si ma. Som pre Teba dôležitý / dôležitá a neobyčajný / neobyčajná. Tento pohľad na moju osobu ma naplňa údivom a úžasom. Ja si však uvedomujem moju hriešnosť. Viem, čo som napáchal. Viem, ako som strávil tento deň. Odpusť mi, Hospodin môj v Ježišovi Kristovi a oživ ma tou láskou, ktorá všetko znáša a všetko verí. Pre zásluhy Ježiša Krista prijmi ma a otvor mi oči, aby som skutočne badal, čo som stratil prostredníctvom hriechu a čo som získal skrze viery Ježiša Krista. Stoj pri mne, a obohacuj ma s tým, čím vieš len Ty sám. Pre Kristovu službu vypočuj moju modlitbu. Amen.

Biblický text: Kniha proroka Ezechiela 21. kapitola 23-37. veršov

„Potom mi zaznelo slovo Hospodina: „Aj ty, človeče, nakresli si dve cesty, aby mohol prísť meč babylonského kráľa; obe nech vychádzajú z jednej krajiny. Ukazovateľ smeru postav na začiatok cesty k mestu; nakresli cestu, aby meč mohol prísť proti Rabbe Ammónčanov a proti Judsku i opevnenému Jeruzalemu. Babylonský kráľ totiž stojí na križovatke, rázcestí oboch ciest, aby si dal veštiť: vytriasa šípy, dopytuje sa domácich bôžikov, skúma pečeň. V jeho pravici je veštecký lós pre Jeruzalem, aby umiestnil baranidlá, otvoril ústa k vražednému povelu, zdvihol hlas na vojnový pokrik; aby postavili baranidlá proti bránam, navršili násyp, vybudovali val. V očiach tých, čo zložili sväté prísahy, to bude ako klamná veštba. On im však pripomenie vinu, aby mohli byť pochytaní.“ Preto takto vraví Pán, Hospodin: „Pretože mi pripomínate svoju vinu, vaše priestupky sú odhalené, vaše hriechy možno vidieť vo všetkých vašich skutkoch, pretože ste mi prišli na myseľ, budete pre ne pochytaní. Tebe však, knieža v Izraeli, hanebný bezbožník, ktorého deň prichádza v čase konečného trestu, takto vraví Pán, Hospodin: „Odlož turban! Zlož korunu! Nič neostane tak, ako je. Čo je nízke, bude vyvýšené, a čo je vysoké, bude znížené. Na trosky, trosky, trosky zmením mesto! Ani to však nezostane, keď príde ten, ktorému patrí súd, lebo jemu ho odovzdám.“ „Ty, človeče, prorokuj a povedz: Takto vraví Pán, Hospodin, o Ammónčanoch a o ich výsmechu. Povedz: „Meč, meč je vytasený, aby zabíjal. Je vyleštený na ničenie, aby sa blýskal, aby ho vtedy, keď o tebe videli

lož a veštili klam, položili na šiju hanebných bezbožníkov, ktorých deň prichádza, čas posledného trestu. Schovaj ho do pošvy! Na mieste, kde si bola stvorená, ammónska dcéra, v krajine tvojho pôvodu ťa budem súdiť. Vylejem na teba svoj hnev, zapálím proti tebe oheň svojej zlosti a vydám ťa do moci surových mužov, ktorí sú majstrami v ničení. Budeš potravou ohňa, tvoja krv bude tiecť po krajine. Nespomenú si už na teba, lebo ja, Hospodin, som hovoril.“

Milí bratia a drahé sestry v Pánovi Ježišovi!

23-29. verše

Prorok sa znova ujíma slova. Obsahom tohto rozprávania je symbolická predzvesť o príchode babylonského kráľa. Prorok musí pripraviť plán alebo nákres o Božom súde a ukázať každému nebeský kompas. Nákres musí obsahovať dve cesty: jednu do Rabby, a druhú do Judska, do Jeruzalema. Prorokov ďalší rozkaz sa týka vytýčenia správneho smeru. V Rible je potrebné vyvesiť ukazovateľ, ktorý udáva smer potupy. Táto križovatka bude rozhodujúca. Doľava alebo doprava? Smer na východ či smer na západ? Smer na juh alebo smer na sever? Kráľ práve na tejto križovatke sa bude vypytovať svojich vlastných „bôžikov“ ako ďalej, ale JEMU odpovie Hospodin. Formy a metódy vypytovania sa zodpovedajú vtedajším praktikám pohanských národov: *„vytriasa šípy, dopytuje sa domácich bôžikov, skúma pečeň.“*

Šíp: *„Elizeus mu povedal: „Vezmi luk a šípy!“ Priniesol mu luk a šípy. Izraelskému kráľovi prikázal: „Napni luk!“ Keď to urobil, položil si Elizeus svoje ruky na ruky kráľove. Prikázal: „Otvor okno na východ!“ Otvoril. Elizeus nato: „Vystrel!“ Vystrelil. Poznamenal: „Je to víťazný šíp Hospodina a šíp víťazstva nad Sýriou. Pripraviš Sýrčanom v Aféku zdrvuujúcu porážku.“ Povedal ďalej: „Vezmi šípy!“ Keď ich vzal, prikázal izraelskému kráľovi: „Bodaj do zeme!“ Trikrát zabodol a prestal. Boží muž sa preto na neho nahneval a zvolal: „Mal si zabodnúť päť až šesťkrát. Spôsobil by si tým Aramu zdrvuujúcu porážku. Takto iba tri razy porazíš Aram.“ (IIKr 3,15-19)*

Domáci bôžikovia: *„Keď Labán odišiel strihať ovce, Ráchel ukradla svojmu otcovi domácich bôžikov. [...] Ráchel však domácich bôžikov vzala, skryla ich do ľavieho sedla a posadila sa naň. Keď Labán poprezeral celý stan, nič nenašiel. Ráchel povedala otcovi: „Nech sa nehnevá môj pán, že nemôžem vstať pred tebou. Prihodilo sa mi to, čo sa stáva ženám.“ Hľadal teda, ale bôžikov nenašiel. Vtedy sa Jákob rozhneval a Labánovi vyčítal: „Čím som sa previnil, čím som sa prehrešil, že si ma tak prenasledoval? Keď si prekotal všetky moje veci, čo si našiel z vecí svojho domu? Polož to tu pred mojich a tvojich bratov, nech rozhodnú medzi nami dvoma!“ (IMojž 31, 19.34-37)*

Človek pred závažným rozhodnutím nechce jednať na vlastnú päsť, chce si zaistiť súhlas božstva. Každé významné podnikanie človeka sa zakladá na tom, čo povie môj Boh. Všemohúci Boh vie zaviesť aj pohanského panovníka, ako a kde On

chce. Všetky pohanské praktiky sa môžu stať prostriedkami Jeho súdu v živote vlastného ľudu. *„Môj Boh vám splní každú vašu potrebu podľa svojho bohatstva v sláve skrze Krista Ježiša. A Bohu, nášmu Otcovi, sláva na veky vekov. Amen.“* (Fil 4,19-20) Boží ľud však tomu neuverí. Je podobný Tomášovi, ktorý nakoniec uveril: *„Ježiš mu povedal: „Uveril si, pretože si ma videl. Blahoslavení, ktorí nevideli, a uverili.“ (Jn 20,29)* Kým pohanský kráľ nevedome uposlúchne Hospodina Izraela, vlastný Izrael vedome povie nie Pánovi. Slová proroka pokladá za klam, a radšej bude dôverovať vlastnej a spojeneckej sile ako Hospodinovi. Spreneverí to, čo mu bolo zverené a dopadne naňho Božia trestajúca ruka.

30-32. verše

Prorok Ezechiel za všetko obviňuje izraelského vodcu. Je ním Cidkijá. Zámerne ho neoznačuje za kráľa, keďže oddal saslúžbu cudziemu kráľovi. Podľa proroka už dávno stratil svoju kráľovskúhodnosť, práve preto neprináleží mu jeho výsostné postavenie v Izraeli. Stál sa bezbožníkom. Svoj turban musí zložiť ako symbol veľkňazskej služby: *„Na hlavu mu položil turban a spredu naň pripevnil zlatú ozdabu, posvätnú čelenku, ako to Mojžišovi prikázal Hospodin.“ (II Mojž 8,9)* Cidkijovi už nič nepatrí. Z jeho potomkov nevyjde Mesiáš. Všetko by mal odovzdať. On ako i celé mesto je a bude prekliate, čo vyznačuje až trojité spomenutie „trosky“. Troska. Podobne sa o krajine zmieňuje aj prorok Jeremiáš: *„Pozeral som na krajinu, no bola pustá a prázdna, na nebesá, no ich svetla nebolo. Pozeral som na vrchy, chveli sa a všetky kopce sa klátili. Pozeral som, no človeka nebolo, i všetko nebeské vtáctvo odletelo. Pozeral som na ovocný sad, stal sa púšťou a zrútili sa všetky jeho mestá pred Hospodinom, pred jeho páľčivým hnevom. Veď takto hovorí Hospodin: „Celá krajina sa stane pustatinou, ale úplne ju nezničím.“ (Jr 4,23-26)* Čoskoro sa zrúti domček z karát a končí sa kráľovské obdobie s obrovským fiaskom. Žiaľ všetko sa zmení na nepoznané a spoznajú nepoznaného, v osobe babylonského kráľa.

Nad troskami Izraela však zaznieva evanjelium. Nad sutinami vyvoleného ľudu počuť slová spásy. Skazený Izrael bude obnovený tým, Komu patrí súd. Ježiš Kristus ako mesiášsky vládca prichádza. On ustanoví nový rad. O Jeho ušľachtilej službe podáva svedectvo aj anjel Gabriel: *„On bude veľký. Bude sa volať synom Najvyššieho a Pán, Boh, mu dá trón jeho otca Dávida.“ (Lk 1,32)* Náš duchovný Izrael obnoví jedine Kristus. Predobraz „konca sveta“ je predobrazom aj nového začiatku. Naše trosky symbolizujú nový začiatok. Baránok Boží svojou službou poukazuje na to, že Boh i v troskách vidí už svoj jasný zámer so svojím ľudom. Ľudské skutky, ktoré sú vykonané a zamieriavajú sa proti životu, sú na skazu sveta. Boh nás nevie zachrániť pred vlastnou gilotínou. Treba si uvedomiť, že každý z nás zle zaobchádza so svojimi možnosťami, lebo vo vidine bohatstva a

moci stratíme správny úsudok. Naši spojenci nás nezachránia. Jediným riešením je pomoc zhora. To je skutočná záchrana.

33-37. verše

Nad ponížením Izraelom a nad znesvätenou svätyňou Jeruzalema počúť škodoradostný spev Ammónčanov. Posmešný spôsob života sa nevyplatí. Boh údelu sa ujíma vlastného ľudu. Súdi nielen vlastných, ale aj posmievačov Izraela. Tí, ktorí šíria lživé správy a veštby budú majstrami v ničení zničení. Všetko sa zmení. Ten, kto sa posmieval, stihne. Jeho pamiatka vymizne službou ohňa, ktorý je symbolom súdu. Ich výsmech pohltí oheň. Stanú sa prekliatymi. Vyvolený dostane prísľub obnovy, nepriateľ Boží bude zničený: „*Po nepriateľoch zostali navždy len trosky, zbúral si ich mestá, niet po nich ani pamiatky.*” (Ž 9,7) **Kto je skutočnou troskou?** Ammónčania i okolití susedia Izraela v hĺbke vlastného pádu si uvedomia, kto je ich susedom. Boží rozsudok ich neminie.

Biblický text: List apoštola Pavla Kolosanom 1,9-23

„Preto aj my, odo dňa, keď sme to počuli, neprestávame sa za vás modliť a prosiť, aby ste vo všetkej múdrosti a duchovnej rozumnosti boli naplnení poznaním jeho vôle, aby ste žili hodní Pána a páčili sa mu vždy, keď budete prinášať ovocie v každom dobrom skutku a rásť v poznaní Boha, aby ste boli posilňovaní každou mocou podľa sily jeho slávy, ku všetkej vytrvalosti a trpezlivosti. S radosťou budete ďakovať Otcovi, ktorý vás urobil účastnými na podiele svätých vo svetle. On nás vytrhol z moci tmy a preniesol do kráľovstva svojho milovaného Syna, v ktorom máme vykúpenie a odpustenie hriechov. On je obraz neviditeľného Boha, prvorodený všetkého tvorstva. Veď v ňom bolo stvorené všetko na nebi i na zemi, viditeľné i neviditeľné, tróny i panstvá, kniežatstvá a mocnosti, všetko je stvorené skrze neho a pre neho. A on je pred všetkým a všetko pretrváva v ňom. On je hlavou tela, Cirkvi. On je počiatok, prvorodený z mŕtvych, aby tak mal vo všetkom prvenstvo. Veď Boh chcel, aby v ňom prebývala všetka plnosť, aby skrze neho a v ňom zmieril všetko, čo je na zemi i v nebesiach, keď nastolil pokoj preliatím jeho krvi na kríži. Aj vás, ktorí ste kedysi boli odcudzení a nepriateľskí k Bohu svojím zmyšľaním a zlými skutkami, teraz s ním zmieril, keď vo svojom pozemskom tele podstúpil smrť, aby vás postavil pred Božiu tvár svätých, nepoškvrnených a bezúhonných, ak totiž vytrváte pevní a stáli vo viere, ak sa neodkloníte od nádeje evanjelia, ktoré ste počuli a ktoré sa hlása všetkému tvorstvu pod nebom. Ja, Pavol, som sa stal jeho služobníkom.”

Milí bratia a drahé sestry v Pánovi Ježišovi!

9-14. verš:

V Pavlovom živote i v živote jeho spolupracovníkov je prítomná neustála a živá prosba za zbor. Čo je obsahom týchto prosieb? To, čo sa bytostne týka zboru v Kolosách.

1. Plnosť poznania, ešte bližšie praktický kresťanský život: chodiť v tejto plnosti. Súvislosť a spojitosť medzi plnosťou: Kristom, a medzi poznaním: čo On v skutočnosti vykonal. Naplnenie Božej vôle v živote kresťanov žijúcich v Kolosách. Boží zámer o Jeho spasiteľskom konaní v Ježišovi Kristovi.

2. Múdrosť je už obsiahnutá v Starom zákone. Pavol sa zameriava na to, ako obyčajne ľudia prijímajú skrytú spasiteľskú službu Ježiša Krista. Existuje taký, ktorý nerozumie tomu. Existuje taký, ktorý striktne odmieta všetko. Práve preto pre Pavla je kľúčové, aby každý kresťanský zbor založený na viere v Ježišovi Kristovi *chápal*, že veriaci práve v Ježišovi Kristovi mamožnosť skrze viery skúmať svoje vlastné dielo a následne *dôstojne chodiť* v tej zhode milosti Kristovej, v ktorej si každodenne pripomenie milosrdenstvo Božie.

Jedine to sa páči Pánovi. Lubovoľné počínanie človeka odmieta, ale modliť sa za pravý vzťah s Bohom je prvoradé.

3. Toto Božie zaľúbenie *prináša a nesie ovocie*. Apoštol Pavol to nenariaduje, ale k tomu povzbudzuje. A to silou Božej moci slávy, ktorá prelomila ľudské srdcia i celá svet práve v diele Ježiša Krista. Táto sila daruje trepezlivosť a vytrvalosť. Táto sila nachádza radosť v nás.

4. Pavol teda vidí dopredu. Má perspektívu. Jeho modlitebné úsilie je obrovské, lebo musíme disponovať s *radosťou poznania, čo nám Otec daroval*. Musíme vidieť, čo sme dostali. Boli sme hriešni, ale On nás uspôsobil. Svetlo je dedičstvo svätých už aj na stranách Starého zákona. Sme vyslobodení z moci tmy. Tma je protiklad svetla, ale milovaný Syn sa ujal kráľovskej moci, avšak my často zabúdame na to, že akou cestou? Vykúpením a odpustením hriechu. Toto však nie je len znova fráza z nášho kresťanského slovníka. Odpustenie hriechov je skutočná zmena medzi Bohom a človekom. Premostenie vzťahov nastalo prostredníctvom Kristovho skutku. Ospravedlnenie nastalo skrze krv Ježiša Krista. Takto sa modliť. Mať víziu, ako by mal vyzeráť náš kresťanský život. V čom by sme mali nasledovať apoštola Pavla? V modlitbách. V tom je pokora a celková odovzdanosť tomu, kto to všetko vypočuje a zariadi. Pavol nevie nič účinné vykonať. On sa modlí. On sa modlí a premodlí to, čo je prekážkou pre jednotlivcov v cirkevnom zbore. Akým zámerom sa modlíme pre náš cirkevný zbor? Čo si uvedomujeme, keď sa skloníme pred Pánom? Čo potrebujú naši, aby žili celkom v Pánovi a s Pánom? Modlitba nie je lotéria. Modlitba je o živom vzťahu s Hospodinom. Kto sa bojí Hospodina, bojí sa aj o svoj cirkevný zbor a koná v prospech tých, ktorý mu boli zverení.

15-20. verš:

Táto stať obsahuje jedno zložité súvetie o milovanom Synovi. KOHO sme vlastne dostali od Hospodina? Kristus a jeho vzťah k Bohu a ku stvorenstvu je opísaný v tejto hymnickej básni.

Obraz neviditeľného Boha. Boh je neviditeľný, ale „kto vidí Jeho, vidí Otca.“ (Jn 14,9) Obraz: dar Boží pre stvorenstvo. Obraz je symbolom toho ako nás hľadá Hospodin. Obraz nosí v sebe odlesk slávy a otisk podstaty.

Prvorodený: Všetko bolo stvorené v Ňom, prostredníctvom Jeho, a pre Neho (podľa Neho). On nie je len Tvorcom, ale aj cieľom a vzorom stvorenia. Ježišova nezávislosť od stvorenstva je očividná. Naša existencia, naše bytie, naše trvanie, naša súdržnosť len v Kristovi nachádza zmysel. Veci nebeské a pozemské, veci viditeľné a neviditeľné veci boli stvorené práve v Ňom a skrze Neho.

Ktoré sú neviditeľné veci?: *„keďže nehľadíme na viditeľné, ale na neviditeľné; lebo viditeľné je dočasné, neviditeľné však večné.“* (IIK 4,8)

Stvorenstvo je založené, zhrnuté a obmedzené v Kristovi. Posledná pravda i prvá otázka, všetky javy a rôzne názvy existujú v spojitosti s Ním.

Bytosť, vrchnosť, mocnosť, tróny, panstvá a vlády majú svoj začiatok a koniec ukrytý v Ňom. Lebo pomoc a poznanie v Kristovi je najvyššou inštanciou na tomto svete. Hľadať a nachádzať vie človek len prostredníctvom živého Krista. Naša nezávislosť inakšie prevyšovanie má zmysel len v Kristovi.

Vznik i zánik sveta závisí od Krista, nášho Pána. V Kolosách Ježiš Kristus nestačil na vysvetlenie všetkého. Podľa apoštola Pavla MUSÍ STAČIŤ. V Ňom všetko. Počiatok novoty. Začiatok nového stvorenia. Všetko mu prináleží.

HLAVA: POČIATOK nového ľudu Božieho. Telo a hlava: bytostné prepojenie cirkvi a Krista. Kristus je reálny v cirkvi. Sme od NEHO závislí. POČIATOK je synonymum Hlavy.

Prvorodený z mŕtvych garantuje pravú skutočnosť nového. Pavol sa na základe jednotlivých prívlastkov Kristových stáva čoraz viac a viac konkrétnejší. Ježišovo vzkriesenie je predobrazom vzkriesenia všetkých, ktorí v Neho veria.

Centrum nášho života je Kristus. Obvod tvoria kresťania, ktorí v Neho uverili. Plnosť je súhrn všetkých prívlastkov a božských mocí.

Prečo tak do hĺbky musel nazrieť apoštol Pavol a prostredníctvom jeho i celý cirkevný zbor? Prečo vznikla táto hymna o Kristovi? Pretože aj podľa kresťanov žijúcich v Kolosách i v Bratislave je potrebné hľadať iné cesty a iné zdroje pravdy okrem Krista. Neexistuje, že môžeme všetko vsadiť na jednu stávkou. Neexistuje, že pravý človek a pravý Boh, Ježiš Kristus nám všetko zagarantuje. Božská plnosť však naráža na to, že Boh všetko: svojho Prvorodeného, svoj obraz, Počiatok sveta i Hlavu cirkvi nechal prenechať tomuto svetu a stal sa ako poslušný Baránok obetou zmierenia pre naše osobné životy. On prebýva všade, lebo jedine cez jeho službu nás prijíma Boh Otec. Znakom zmierenia je Golgotský kríž, na ktorom medzi zemou a nebom visel On, ktorý sa stal osobne pre nás obetným darom. Zmierenie – hĺbku Otcovej lásky a Pánovej obety vyjadruje práve toto slovo. (viď. III Mojž 16)

21-23. verš:

Veď každý vie, ako začínal. Odcudzení a nepriateľskí taký bol náš prístup ku Kristovi. To nie je len opis kresťania v Kolosách. Boli sme zlí. Vykonali sme zlé skutky. Hriech má neobyčajnú moc nad nami. Odcudzení a nepriateľskí, uvedomme si hlbšie významy týchto slov. Sme bývalí pohania. Sme skazení. Sme nakazení a infikovaní hriechom.

Čo nás zachránilo? Telo Kristovo. On zomrel za nás, namiesto nás a pre nás na kríži. Kristova smrť je smrťou skutočného pravého človeka. Kríž je miestom opravdivej smrti. Telo mäsa vyjadruje konkrétne Ježišovo telo. On znášal na tele naše hriechy.

Cieľom Ježišovej smrti je zmierenie, aby údy cirkvi, oddelení pre Boha prijali Ježiša Krista ako pravú obeť. Všetko je založené na Ježišovom diele. Nie je to ľudský výkon, ale nebeský čin. Takto, jedine týmto spôsobom môžeme predstúpiť pred Božiu tvár. Naše zásluhy nie, pre Kristove zásluhy áno. Nemáme v sebe ani štipku soli. Nemá v sebe ani málo svetla. Pohlcuje nás tma. Sme synovia a dcéry tmy. Len Kristus, náš Vysloboditeľ a Vykupiteľ je schopný konať v prospech nás. Práve to hlása apoštol Pavol. Evanjelium je pravý zdroj radostnej zvesti o Kristovi. On na základe nádejov Kristovi apeluje na poslušnosť kresťanov žijúcich v Kolosách.

Závažná otázka pre každého z nás: „Postačuje nám Kristova obeť?“ Jediný základ: Kristus. Ježišova ponuka je v poriadku. Ježišova služba sa naplnila. Stačí nám v Ježišovi Kristovi zjavená milosť? Postačuje nám služba nášho Pána?

Ježišovu službu sprostredkuje apoštol Pavol. On je zvestovateľ evanjelia. Služobník, ktorý nemá iné nároky a zásluhy. Jeho autoritou je Kristus a znakom jeho skromnosti je modlitba za zbor a predstretie očividnej pravdy o Ježišovi Kristovi. Čomu slúži Pavol. Evanjeliu života. Evanjeliu lásky. Evanjeliu nádeje. Evanjeliu viery. On je rozhodnutý, lebo ho Pán povolal.

Čomu slúžime my? Komu zvestujeme čisté a pravdovravné Slovo Božie? Sme bojazliví? Sme bohabojní? Hlásať Božie slovo je výsada a nie povinnosť.

Záverečná modlitba

Vyzývam milých bratov a drahé sestry, aby sa doma vo svojej tichosti pomodlili za to, čo Vás povzbudilo, alebo za tú slabosť, ktorú ste vyrozumeli pri čítaní biblického textu.

Modlitba Pánova

Požehnanie: „Veď Boh v Kristovi zmieril svet so sebou. Nepočítal ľuďom ich previnenia a nám uložil ohlasovať slovo zmierenia.“ (IIK 5, 19) Amen.

Záverečná pieseň: Chválospev č. 610: „Kriste Ty si svetlo i deň...“

Zlatica Oravcová – Sedem pôstnych vzdychov

Ó, zhrešili sme ... Zmiluj sa Kriste, Pane premilý!
Trňový veniec z tvrdých srdc svojich sme Ti uvili.
Ó, zhrešili sme ... Odpusť nám, Kriste, odpusť úbohým!
Križ sme Ti dali, nesmiernu ľarchu, ľarchu svojich vín.

Ó, zhrešili sme ... Slzy nám tečú, bledej po tvári.
Ranili sme Ťa, Svätý Syn Boží, ach, my bedári!
Ó, zhrešili sme ... Drahý Ježiši, žľč sme Ti dali,
občerstvi naše zmučené duše, zloba nás páli!

Ó, zhrešili sme ... Padáme pod križ, spíname ruky!
Bolesť nás trápi, ľútosť nás morí, žiaľ prehlboký.
Ó, zhrešili sme ... Golgota plná nášho náreku,
dnes učíme sa poznávať Teba, Lásku odvekú!

Nesúď nás, Pane, Pastier náš dobrý, Baránok tichý.
Odpovedz slovom nebeskej lásky na naše vzdychy!